

[Niels Andersen.]

heller ikke fra oppositionspartierne. Nu har man altså revideret opfattelse i den henseende og er kommet til det samme synspunkt, som retsforbundet dengang anlagde. Det ærede medlem hr. Poul Møller og det ærede medlem hr. Erik Eriksen omtalte i går årsagen til, at vi skal have valget nu, men jeg kan i denne forbindelse ikke lade være med at give udtryk for, at det vist er meget heldigt, at vi får dette valg, for hvis vi skulle fortsætte, sådan som man er begyndt i denne folketingssamling med overbud på mangfoldige områder, ville vi slutte den, ikke med et overskud i statskassen, men med et drønende underskud. Dette være sagt, fordi den opførsel, oppositionen har lagt for dagen, er i modstrid med de bestræbelser, den ellers har udfoldet for at komme frem til en besparelse. Man kan jo ikke undgå at bemærke det omslag, der er sket, og få den tanke, at det er i forbindelse med det forestående valg, det er sket.

I øvrigt er noget af det væsentligste i indenrigspolitikken erhvervenes stilling, og her må man konstatere en fortsat stigning i produktionen. For landbrugserhvervets vedkommende er produktionen øget, og eksporten er i fortsat stigen. Det værste for landbrugseksportens vedkommende er som bekendt de importspærringer, der findes i køberlandene. Vi har oplevet, også her i foråret, et alvorligt fald i smørprisen; i den sidste tid er der dog heldigvis rådet bod herpå, men alt i alt må man sige, at landbrugserhvervets merindtjening har været ret beskedene i forhold til andre erhvervsgrupper. Pr. 1. juli i år skete der en halvering af den engelske bacontold, og resten vil forsvinde i løbet af et år. Det vil trods alt medføre en merindtægt for landbrugserhvervet.

I denne forbindelse kan vi naturligvis kun hilse med meget stor tilfredshed, at der er indgået en handelsaftale mellem Vesttyskland og Danmark, gældende indtil udgangen af 1965. Dermed har regeringen

i virkeligheden indfriet de forhåbninger, som man kunne stille, da forhandlingerne om indtrædelse i frihandelsområdet fandt sted. Da anså man det fra regeringens side for en hovedopgave at sikre afsætningsmulighederne på de to store markeder, henholdsvis England og Vesttyskland. Med undertegnelsen af handelsaftalen mellem Vesttyskland og Danmark har regeringen fuldt ud indfriet det, man kunne forvente. Når man har aftalt afsætningsmulighederne 5-6 år frem i tiden, er det efter min mening så langt, som man overhovedet kunne nå, og jeg er overbevist om, at når vi kommer frem til 1965, vil der også være indtrådt en klaring med hensyn til det nærmere samarbejde mellem de to markedsområder i Europa. Naturligvis håber jeg, der bliver et meget nært samarbejde, et så nært samarbejde, at man kan betegne det som ét stort frihandelsområde. Jeg mener også, at der er gode muligheder for, at det skal finde sted i løbet af disse år. Det vanskeligste punkt i denne henseende har været Frankrigs økonomi, som jo i høj grad er i bedring, således at modstanden fra Frankrigs side efterhånden skulle forsvinde.

Man har altså nu sikret landbrugets afsætning på de to store hovedmarkeder i Europa. Det må naturligvis fortsat være regeringens opgave at arbejde for landbrugets ligestilling i markedsområderne. Vi kender de vanskeligheder, der er forbundet hermed, men hilser for så vidt med stor tilfredshed de bestræbelser, der i denne henseende udfoldes fra regeringens side. Vi ved, at subsidiepolitikken er den værste anstødssten. Det er noget, vi ikke har direkte indflydelse på, men naturligvis kan vi gøre vore synspunkter gældende i de internationale drøftelser om dette spørgsmål.

For industriens vedkommende har der været en glædelig fortsat stigning i produktionen og særlig måske i eksporten. Det første halvår af 1960 gav en merekспорт på ca. 500 mill. kr., hvoraf de 400 mill. kr. hidrører fra industrien og de sidste 100 mill. kr. fra landbrugserhvervet. Man kan